

916

USTAWA

z dnia 10 lipca 2008 r.

o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 1:

- a) uchyla się lit. i, o oraz p,
- b) w lit. y średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. z w brzmieniu:
„z) dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz. Urz. UE L 328 z 24.11.2006, str. 14, z późn. zm.);”;

2) w art. 1 w pkt 1:

- a) lit. i otrzymuje brzmienie:
„i) prowadzenia:
 - przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury,
 - zakładu przetwórczego przetwarzającego lub poddającego ubojowi zwierzęta akwakultury w ramach zwalczania chorób zakaźnych tych zwierząt,”
- b) w lit. o na końcu dodaje się przecinek oraz dodaje się lit. p w brzmieniu:
„p) prowadzenia:
 - miejsc innych niż przedsiębiorstwa produkcyjne sektora akwakultury, w których zwierzęta wodne są utrzymywane bez zamiaru umieszczenia na rynku,
 - łowisk typu „wpuść i złów”,
 - przedsiębiorstw produkcyjnych sektora akwakultury, które umieszczają na rynku zwierzęta akwakultury wyłącznie w celu spożycia przez ludzi, w zakresie określonym w art. 1 ust. 3 lit. c rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żyw-

ności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”;

3) w art. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) akwakultura — chów lub hodowlę zwierząt akwakultury przy użyciu technik stosowanych w celu zwiększenia produkcji tych zwierząt powyżej parametrów możliwych do osiągnięcia w naturalnym środowisku, przy czym zwierzęta te na etapie chowu lub hodowli wraz z odłowem lub zbiorem stanowią przedmiot własności osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;”

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zwierzęta akwakultury — zwierzęta wodne będące w jakimkolwiek stadium rozwoju, w tym jaja, oraz nasienie lub gamety, hodowane w danym gospodarstwie lub na obszarach hodowli mięczaków, a także dzikie zwierzęta wodne przeznaczone do hodowli w danym gospodarstwie lub na obszarze hodowli mięczaków;”

c) uchyla się pkt 3,

d) po pkt 3 dodaje się pkt 3a—3c w brzmieniu:

„3a) zwierzęta wodne — ryby należące do nadgromady bezzuchwoców (Agnatha) oraz do gromad ryb chrzęstnych (Chondrichthyes) i ryb kostnych (Osteichthyes), a także mięczaki należące do typu Mollusca oraz skorupiaki należące do podtypu Crustacea;

3b) ozdobne zwierzęta wodne — zwierzęta wodne hodowane, utrzymywane lub umieszczane na rynku w celach ozdobnych;

3c) dzikie zwierzęta wodne — zwierzęta wodne inne niż zwierzęta akwakultury;”

e) po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:

„6a) chów lub hodowla zwierząt akwakultury — hodowanie zwierząt akwakultury w danym gospodarstwie lub na obszarze hodowli mięczaków;

6b) łowisko typu „wpuść i złów” — stawy lub inne urządzenia, w których populację zwierząt akwakultury utrzymuje się wyłącznie w celach wędkarstwa rekreacyjnego przez odnowę tej populacji;”

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej i ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830 oraz z 2007 r. Nr 133, poz. 920.

f) pkt 8—10 otrzymują brzmienie:

„8) gospodarstwo — obiekty budowlane, przestrzenie wolne lub inne miejsca, gdzie przebywają zwierzęta gospodarskie, a w przypadku zwierząt akwakultury — jakiegokolwiek miejsca, w tym miejsca zamknięte, lub obiekty budowlane wykorzystywane przez przedsiębiorstwo produkcyjne sektora akwakultury, gdzie zwierzęta te są hodowane z zamiarem umieszczenia na rynku, z wyłączeniem miejsc, w których dzikie zwierzęta wodne złowione lub zebrane w celu spożycia przez ludzi są tymczasowo, bez karmienia, przetrzymywane przed poddaniem ich ubojowi;

9) niejadalne produkty pochodzenia zwierzęcego — materiał biologiczny i jaja wylęgowe drobiu;

10) materiał biologiczny — nasienie, komórki jajowe, zarodki oraz tkanki użyte do ich produkcji, pochodzące od zwierząt, przeznaczone do wykorzystania w rozrodzie, z wyłączeniem jaj wylęgowych drobiu i zwierząt akwakultury;”

g) po pkt 20 dodaje się pkt 20a i 20b w brzmieniu:

„20a) przedsiębiorstwo produkcyjne sektora akwakultury — zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych, przeznaczony do prowadzenia dowolnej działalności w zakresie chowu, hodowli, utrzymania lub pielęgnacji zwierząt akwakultury;

20b) zakład przetwórczy — zakład, w którym jest prowadzona działalność w zakresie przetwarzania zwierząt akwakultury przeznaczonych do spożycia przez ludzi, zatwierdzony zgodnie z art. 4 rozporządzenia nr 853/2004;”

h) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) choroby zakaźne zwierząt — wywołane przez biologiczne czynniki chorobotwórcze choroby zwierząt, które ze względu na sposób powstawania lub szerzenia się stanowią zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub ludzi, a w przypadku zwierząt wodnych — bezobjawowe lub objawowe zakażenie biologicznym czynnikiem chorobotwórczym;”

i) po pkt 21c dodaje się pkt 21d w brzmieniu:

„21d) podwyższona śmiertelność — niewyjaśnione przypadki śmiertelności u zwierząt akwakultury znacznie przekraczające poziom ustalony między podmiotem prowadzącym działalność w danym gospodarstwie lub na danym obszarze hodowli mięczaków a powiatowym lekarzem weterynarii dla tego gospodarstwa lub obszaru w danych warunkach;”

j) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) zwierzę z gatunku wrażliwego — zwierzę z danego gatunku, które może zostać zakażone lub może skażać, lub zakażać, a w przypadku zwierząt akwakultury zwierzę, dla któ-

rego w warunkach naturalnych lub w warunkach doświadczalnych zbliżonych do warunków naturalnych potwierdzono zakażenie czynnikiem chorobotwórczym;”

k) pkt 32 otrzymuje brzmienie:

„32) wektor — zwierzę z gatunku niewrażliwego na chorobę, za pośrednictwem którego może być przenoszony czynnik chorobotwórczy z jednego zwierzęcia z gatunku wrażliwego na drugie zwierzę;”

l) po pkt 36 dodaje się pkt 36a i 36b w brzmieniu:

„36a) enklawa — gospodarstwo lub gospodarstwa, w których utrzymuje się populacje zwierząt wodnych o ustalonym statusie zdrowotnym w odniesieniu do określonej choroby zakaźnej, z tym że w przypadku kilku gospodarstw za enklawę uważa się gospodarstwa objęte wspólnym systemem bezpieczeństwa biologicznego, na który składają się takie same środki nadzoru stanu zdrowia zwierząt wodnych, zapobiegania chorobom zakaźnym tych zwierząt oraz zwalczania tych chorób;

36b) strefa — obszar geograficzny z jednolitym systemem hydrologicznym obejmujący:

a) część obszaru zlewni od źródła lub źródeł cieków wodnych do miejsca zlokalizowania naturalnych lub sztucznych barier, zapobiegających wędrowce zwierząt wodnych z niżej położonej części zlewni, lub

b) całkowity obszar zlewni od źródła lub źródeł cieków wodnych do ujścia rzeki, lub

c) co najmniej 2 obszary zlewni wraz z ujściami rzek, które są przez te ujścia ze sobą powiązane epizootycznie;”

4) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

1) zwierząt wodnych łowionych w celu produkcji mączki rybnej, paszy dla ryb, oleju rybnego i podobnych produktów;

2) ozdobnych zwierząt wodnych chowanych lub hodowanych w celach niezarobkowych w akwariach (akwaria niekomercyjne);

3) dzikich zwierząt wodnych łowionych lub zbieranych w celu bezpośredniego wprowadzenia do łańcucha żywnościowego.”

5) w art. 4 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności nadzorowanej w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury lub zakładu przetwórczego obejmują także wymagania dotyczące programów nadzoru stanu zdrowia zwierząt akwakultury opracowanych przez podmioty prowadzące tę działalność oraz kontroli.”

6) w art. 5:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) w art. 1 pkt 1 lit. a, c—f, h, i, l, jest dozwolone po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na przewidywane miejsce jej prowadzenia, w drodze decyzji, spełniania wymagań weterynaryjnych określonych dla prowadzenia danego rodzaju działalności;

2) w art. 1 pkt 1 lit. b, g, j, k, n, p, jest dozwolone po uprzednim zgłoszeniu, w formie pisemnej, zamiaru jej prowadzenia powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na przewidywane miejsce jej prowadzenia.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określenie rodzaju i zakresu działalności nadzorowanej, którą wnioskodawca zamierza prowadzić, z tym że w przypadku działalności nadzorowanej dotyczącej zwierząt akwakultury ze wskazaniem gatunku tych zwierząt;”,

c) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) stwierdzającą spełnianie wymagań weterynaryjnych, jeżeli wymagania określone dla danego rodzaju działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c—f, h, i, l, są spełnione;

2) odmawiającą stwierdzenia spełniania wymagań weterynaryjnych, jeżeli wymagania określone dla danego rodzaju działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, c—f, h, i, l, nie są spełnione.”,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zgłoszenia zamiaru prowadzenia przez podmiot działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. b, g, j, k, p, wydaje decyzję o nadaniu temu podmiotowi weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego.”;

7) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Podmiot prowadzący działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a—l, n, p oraz w art. 4 ust. 3, informuje, w formie pisemnej, powiatowego lekarza weterynarii o zaprzestaniu prowadzenia określonego rodzaju działalności nadzorowanej, a także o każdej zmianie stanu prawnego lub faktycznego związanego z prowadzeniem tej działalności, w zakresie dotyczącym wymagań weterynaryjnych, w terminie 7 dni od dnia zaistnienia takiego zdarzenia.”;

8) w art. 8 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, że przy prowadzeniu działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a—n, p lub w art. 4 ust. 3, są naruszone wymagania weterynaryjne określone dla tej działalności, w zależności od zagrożenia stwarzanego dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, wydaje decyzję:”;

9) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy lekarz weterynarii powiadamia o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d—f, h, i, l, p oraz w art. 4 ust. 3, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównego Lekarza Weterynarii, który informuje o tym Komisję Europejską oraz pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej.”;

10) w art. 10:

a) w ust. 1 w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„dla prowadzenia poszczególnych rodzajów działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a—n, p, w tym może określić:”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania weterynaryjnego numeru identyfikacyjnego nadawanego podmiotom prowadzącym działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a—l, o, p, mając na względzie zapewnienie właściwego sprawowania nadzoru nad prowadzeniem danego rodzaju działalności.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

1) dodatkowe wymagania, jakie powinien spełniać wniosek o stwierdzenie spełniania wymagań weterynaryjnych lub zgłoszenie zamiaru prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a—l, n, p oraz w art. 4 ust. 3,

2) szczegółowy sposób dokonywania zgłoszenia zamiaru zaprzestania prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a—l, n, p oraz w art. 4 ust. 3

— mając na względzie zapewnienie prawidłowego sprawowania przez powiatowego lekarza weterynarii nadzoru nad prowadzeniem danego rodzaju działalności nadzorowanej.”;

11) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi rejestr podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a—l, n, p oraz w art. 4 ust. 3, na obszarze jego właściwości.”,

b) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Główny Lekarz Weterynarii podaje do publicznej wiadomości informacje zawarte w rejestrze w części dotyczącej podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. i oraz p.”;

12) w art. 12:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d—f, h, i, l, p;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Lekarz Weterynarii przesyła Komisji Europejskiej listy podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d—f, h, i, l, p oraz w art. 4 ust. 3, i informuje Komisję Europejską o każdej zmianie w tym zakresie.”;

13) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. Przepisów rozdziału 2 nie stosuje się do działalności w zakresie utrzymywania ozdobnych zwierząt wodnych w celach zarobkowych w akwariach (akwaria komercyjne), sklepach zoologicznych, sklepach ogrodnich, stawach ogrodowych lub hurtowniach, jeżeli obiekty te:

- 1) nie mają bezpośredniego kontaktu z wodami naturalnymi lub
- 2) są wyposażone w system oczyszczania ścieków ograniczający do dopuszczalnego poziomu ryzyko przeniesienia chorób zakaźnych tych zwierząt do wód naturalnych.”;

14) w art. 22 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się handel niejadalnymi produktami pochodzenia zwierzęcego, jeżeli zostały spełnione wymagania określone w przepisach o kontroli weterynaryjnej w handlu oraz gdy:”;

15) po art. 24e dodaje się art. 24ea w brzmieniu:

„Art. 24ea. 1. Lekarz weterynarii, o którym mowa w art. 24d ust. 1, przekazuje okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej właściwej dla lekarza wydającego paszport informację o wydaniu paszportu zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres oraz numer telefonu i adres poczty elektronicznej posiadacza zwierząt;
- 2) gatunek, rasę i płeć zwierzęcia;
- 3) numer mikroczipa lub wytatuowany numer;
- 4) datę implantacji mikroczipa lub wykonania tatuażu;
- 5) miejsce implantacji mikroczipa lub wykonania tatuażu.

2. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna prowadzi rejestr wydanych paszportów.

3. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przekazuje Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej dane zawarte w rejestrze, o którym mowa w ust. 2. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna prowadzi centralny rejestr wydanych paszportów.

4. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna określi, w drodze uchwały, sposób prowadzenia rejestru wydanych paszportów oraz sposób i terminy przekazywania informacji o wydanych paszportach oraz danych zawartych w tym rejestrze.”;

16) rozdział 7 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 7

Wymagania weterynaryjne dla umieszczania na rynku zwierząt akwakultury

Art. 31. 1. Zwierzęta akwakultury przeznaczone do chowu lub hodowli umieszcza się na rynku, jeżeli:

- 1) nie wykazują klinicznych objawów chorób;
- 2) pochodzą z gospodarstw lub obszarów hodowli mięczaków, w których nie stwierdzono podwyższonej śmiertelności;
- 3) nie są zwierzętami, które powinny być zabite lub poddane unieszkodliwieniu w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych tych zwierząt.

2. Dopuszcza się umieszczanie na rynku zwierząt akwakultury przeznaczonych do chowu lub hodowli pochodzących z gospodarstw lub obszarów hodowli mięczaków, w których stwierdzono podwyższoną śmiertelność, jeżeli:

- 1) pochodzą z części gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków, która nie jest powiązana z jednostką epizootyczną, w której stwierdzono podwyższoną śmiertelność;
- 2) w wyniku przeprowadzonej przez powiatowego lekarza weterynarii analizy ryzyka stwierdzono, że zwierzęta te nie stwarzają zagrożenia dla zdrowia zwierząt w miejscu przeznaczenia.

3. Za obszar hodowli mięczaków uważa się obszar:

- 1) wód słodkich, morski, przyujściowy, kontynentalny lub lagunę, w którym znajdują się naturalne siedliska mięczaków lub miejsca wykorzystywane do hodowli mięczaków, z których zbiera się mięczaki, lub
- 2) wód słodkich, morski, przyujściowy lub lagunę, z granicami wyraźnie oznakowanymi bojami, stanowiskami lub jakimikolwiek innymi stałymi urządzeniami, wykorzystywany wyłącznie do naturalnego oczyszczania żywych mięczaków

— gdzie przedsiębiorstwa produkcyjne sektora akwakultury są objęte wspólnym systemem bezpieczeństwa biologicznego.

4. Za jednostkę epizootyczną uważa się grupę zwierząt wodnych przebywających na określonym obszarze w podobnym stopniu narażonych na kontakt z czynnikiem chorobotwórczym, w szczególności przez przebywanie w tym samym środowisku wodnym lub w wyniku działalności człowieka, zwiększających prawdopodobieństwo szybkiego rozprzestrzeniania się czynnika chorobotwórczego z jednej grupy tych zwierząt na inną.

Art. 32. 1. Zwierzęta akwakultury przeznaczone do odnowy populacji lub łowisk typu „wpuść i złów” powinny:

- 1) spełniać wymagania określone w art. 31 ust. 1;
- 2) pochodzić z gospodarstwa lub obszaru hodowli mięczaków o statusie zdrowotnym co najmniej równoważnym ze statusem zdrowotnym wód, do których mają zostać wpuszczone.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inne wymagania weterynaryjne co do pochodzenia zwierząt akwakultury przeznaczonych do odnowy populacji lub łowisk typu „wpuść i złów” niż określone w ust. 1 pkt 2, mając na względzie postępy przy realizacji programów zwalczania chorób zakaźnych zwierząt akwakultury oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa epizootycznego na obszarze realizacji tego programu.

Art. 33. Podmiot prowadzący przedsiębiorstwo produkcyjne sektora akwakultury niezwłocznie przekazuje, w formie pisemnej, powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu dla miejsca wysyłki informację o umieszczeniu na rynku zwierząt akwakultury przeznaczonych do chowu, hodowli lub odnowy populacji, zawierającą miejsce pochodzenia i przeznaczenia tych zwierząt.

Art. 34. 1. Zwierzęta akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania, przeznaczone do chowu, hodowli lub odnowy populacji, umieszcza się na rynku w państwie członkowskim Unii Europejskiej, strefie lub enklawie, które są uznane za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt, jeżeli pochodzą z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, strefy lub enklawy, uznanych za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt.

2. Zwierzęta akwakultury, o których mowa w ust. 1, znajdujące się w stadiach rozwoju, w których nie przenoszą danej choroby podlegającej obowiązkowi zwalczania, mogą być umieszczane na rynku w państwie członkowskim Unii Europejskiej, strefie lub enklawie, które są uznane za wolne od danej choroby zakaźnej tych zwierząt, także gdy pochodzą z obszarów o innym statusie epizootycznym w odniesieniu do danej choroby.

3. Wykaz:

- 1) stadiów rozwoju zwierząt, o których mowa w ust. 2,
- 2) gatunków zwierząt akwakultury wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania

— określają przepisy Unii Europejskiej dotyczące wymogów w zakresie zdro-

wia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób.

Art. 35. 1. Zwierzęta akwakultury z gatunków innych niż wrażliwe na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania, przeznaczone do chowu, hodowli lub odnowy populacji, będące wektorami, umieszcza się na rynku w państwie członkowskim Unii Europejskiej, strefie lub enklawie, które są uznane za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt, jeżeli:

- 1) pochodzą z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, strefy lub enklawy, uznanych za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt, lub
- 2) przebywały w miejscu kwarantanny, w wodzie pozbawionej danego czynnika chorobotwórczego, przez okres wystarczający do zminimalizowania ryzyka przeniesienia danej choroby do poziomu zapobiegającego jej przeniesieniu.

2. Wykaz wektorów, o których mowa w ust. 1, oraz ich stadiów rozwoju i warunków, w których mogą one przenosić czynnik chorobotwórczy, określają przepisy Unii Europejskiej dotyczące wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób.

Art. 36. 1. Zwierzęta akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby, dla których mogą być opracowane programy określone w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3, oraz produkty z nich pozyskane umieszcza się na rynku w państwie członkowskim Unii Europejskiej, strefie lub enklawie, które są uznane za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt, w celu dalszego przetworzenia, jeżeli:

- 1) pochodzą z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, strefy lub enklawy, uznanych za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt lub
- 2) są przetwarzane w zakładzie przetwórczym w sposób zapobiegający rozprzestrzenianiu się chorób tych zwierząt, lub
- 3) zostały poddane ubojowi i wypatroszone przed ich wysyłką — w przypadku ryb;
- 4) są wysyłane jako produkty nieprzetworzone lub przetworzone — w przypadku mięczaków i skorupiaków.

2. Za dalsze przetwarzanie uważa się przetwarzanie zwierząt akwakultury, przed ich spożyciem przez ludzi, przy użyciu jakichkolwiek środków i metod naruszających ich pierwotną budowę anato-

miczną, obejmujących w szczególności wykrwawianie, patroszenie, odgławianie, krojenie i filetowanie, w wyniku których powstają odpady lub uboczne produkty zwierzęce, które mogą stwarzać ryzyko rozprzestrzeniania się chorób tych zwierząt.

3. Żywe zwierzęta akwakultury, o których mowa w ust. 1, mogą być tymczasowo przetrzymywane w miejscu przetwarzania znajdującym się w państwie członkowskim Unii Europejskiej, strefie lub enklawie, które są uznane za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt, jeżeli:

1) pochodzą z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, strefy lub enklawy, uznanych za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt, lub

2) są tymczasowo przetrzymywane w zakładach wysytkowych, zakładach oczyszczania lub innych zakładach prowadzących podobną działalność:

a) wyposażonych w system oczyszczania ścieków unieszkodliwiający dany czynnik chorobotwórczy, lub

b) stosujących inny niż określony w lit. a sposób oczyszczania ścieków zmniejszający do dopuszczalnego poziomu ryzyko przeniesienia danej choroby zakaźnej zwierząt akwakultury do wód naturalnych.

4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania oraz produktów z nich pozyskanych, umieszczanych na rynku w celu bezpośredniego spożycia przez ludzi, jeżeli są one zapakowane w opakowania przeznaczone do sprzedaży detalicznej, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 853/2004.

5. Przepis ust. 3 stosuje się także do żywych mięczaków i skorupiaków z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania, tymczasowo umieszczanych w wodach naturalnych lub zakładach wysytkowych, zakładach oczyszczania lub innych zakładach prowadzących podobną działalność.

Art. 37. Dzikie zwierzęta wodne z gatunków wrażliwych na choroby podlegające obowiązkowi zwalczania, złowione w państwie członkowskim Unii Europejskiej, strefie lub enklawie, które nie są uznane za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt, umieszcza się na rynku w gospodarstwie lub obszarze hodowli mięczaków znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w strefie lub enklawie, uznanych za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt, jeżeli zostały poddane kwarantannie, pod

nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, przez okres wystarczający do zminimalizowania ryzyka przeniesienia danej choroby do poziomu zapobiegającego jej przeniesieniu.

Art. 38. 1. Do stref lub enklaw:

1) uznanych za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt lub objętych programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3, mogą być wprowadzane zwierzęta akwakultury przeznaczone do chowu, hodowli lub odnowy populacji pochodzące wyłącznie ze stref lub enklaw uznanych za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt;

2) o statusie nieokreślonym mogą być wprowadzane zwierzęta akwakultury przeznaczone do chowu, hodowli lub odnowy populacji pochodzące ze stref lub enklaw o statusie nieokreślonym, uznanych za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt lub objętych programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 3;

3) skażonych mogą być wprowadzane zwierzęta akwakultury przeznaczone do chowu, hodowli lub odnowy populacji pochodzące ze stref lub enklaw skażonych, o statusie nieokreślonym, uznanych za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt lub objętych programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3.

2. Ze stref lub enklaw:

1) uznanych za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt, zwierzęta akwakultury przeznaczone do chowu, hodowli lub odnowy populacji mogą być wysyłane do stref lub enklaw skażonych, o statusie nieokreślonym, uznanych za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt lub objętych programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3;

2) o statusie nieokreślonym lub objętych programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 3, zwierzęta akwakultury przeznaczone do chowu, hodowli lub odnowy populacji mogą być wysyłane do stref lub enklaw o statusie nieokreślonym lub skażonych;

3) skażonych lub objętych programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 1, zwierzęta akwakultury przeznaczone do chowu, hodowli lub odnowy populacji mogą być wysyłane wyłącznie do stref lub enklaw skażonych.

3. Zwierzęta akwakultury:

1) określone w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3,

2) określone w ust. 2 pkt 1, wysyłane do stref lub enklaw uznanych za wolne od danych chorób zakaźnych zwierząt lub objętych programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3,

- 3) umieszczane na rynku w państwie członkowskim Unii Europejskiej, strefie lub enklawie, uznanych za wolne od danych chorób zakaźnych tych zwierząt lub objętych programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3, w celu dalszego przetwarzania — zaopatruje się w świadectwo zdrowia wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii.
4. Świadectwo zdrowia zwierząt, o których mowa w ust. 3 pkt 3, dołącza się wyłącznie do przesyłki ryb żywych lub niewypatroszonych oraz mięczaków i skorupiaków, jeżeli nie są wysyłane jako produkty nieprzetworzone lub przetworzone.
5. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej miejsca przeznaczenia zwierząt akwakultury, za pomocą elektronicznego systemu wymiany informacji, informacje o przemieszczaniu między państwami członkowskimi Unii Europejskiej:
- 1) zwierząt akwakultury — w przypadku gdy jest wymagane świadectwo zdrowia;
 - 2) żywych zwierząt akwakultury przeznaczonych do chowu, hodowli lub odnowy populacji — w przypadku gdy nie jest wymagane świadectwo zdrowia.
6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, strefie lub enklawie uznanych za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt naruszenia wymagań niezbędnych do utrzymania tego statusu, zakazuje, w drodze rozporządzenia, przemieszczania zwierząt akwakultury z gatunków wrażliwych na choroby, dla których mogą być opracowane programy określone w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3 oraz ich wektorów do innych państw członkowskich Unii Europejskiej, stref lub enklaw o wyższym statusie zdrowotnym w odniesieniu do danej choroby, dla której mogą być opracowane programy określone w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 3, mając na uwadze ochronę zdrowia publicznego i ochronę zdrowia zwierząt oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
7. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, określić wzory świadectw zdrowia zwierząt akwakultury, o których mowa w ust. 3, mając na względzie zapewnienie ujednolicenia wzoru tych świadectw z wzorami obowiązującymi w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej.
- Art. 39. Zwierzęta akwakultury umieszczane na rynku transportuje się w warunkach umożliwiających zachowanie przez nie stanu zdrowia oraz pozwalających na zachowanie statusu zdrowotnego miejsca ich przeznaczenia lub tranzytu.
- Art. 40. 1. Dopuszcza się umieszczanie na rynku w celach naukowych zwierząt akwakultury oraz produktów z nich pozyskanych, niespełniających wymagań określonych w art. 31—39, jeżeli na to umieszczenie zostało wydane pozwolenie Głównego Lekarza Weterynarii.
2. Wniosek o wydanie pozwolenia składa się nie później niż na 14 dni przed dniem zamierzonego umieszczenia na rynku.
 3. Wniosek o wydanie pozwolenia zawiera:
 - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu umieszczającego na rynku zwierzęta lub produkty;
 - 2) określenie gatunku, rodzaju i liczby umieszczanych na rynku zwierząt lub produktów;
 - 3) miejsce pochodzenia i przeznaczenia zwierząt lub produktów;
 - 4) termin zamierzonego umieszczenia na rynku zwierząt lub produktów.
 4. Do wniosku o wydanie pozwolenia dołącza się kopię dowodu uiszczenia opłaty za rozpatrzenie tego wniosku, w wysokości określonej w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej.
 5. W pozwoleniu określa się szczegółowe wymagania zdrowotne mające zastosowanie do zwierząt będących przedmiotem przesyłki.
 6. Jeżeli zwierzęta, o których mowa w ust. 1, są przemieszczane do innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Główny Lekarz Weterynarii przekazuje informację o tym przemieszczaniu właściwym organom państw członkowskich tranzytu i przeznaczenia.
- Art. 40a. 1. Przepisy art. 31—40 stosuje się do ozdobnych zwierząt wodnych umieszczanych na rynku, z wyłączeniem ozdobnych zwierząt wodnych utrzymywanych w akwariach komercyjnych, sklepach zoologicznych, sklepach ogrodniczych, stawach ogrodowych lub hurtowniach, jeżeli obiekty te:
- 1) nie mają bezpośredniego kontaktu z wodami naturalnymi lub
 - 2) są wyposażone w system oczyszczania ścieków ograniczający do dopuszczalnego poziomu ryzyko przeniesienia chorób zakaźnych tych zwierząt do wód naturalnych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania weterynaryjne, jakie powinny spełniać ozdobne zwierzęta wodne umieszczane na rynku, mając na względzie aktualną sytuację epizootyczną, status epizootyczny państwa, strefy lub enklawy oraz przepisy Unii Europejskiej obowiązujące w tym zakresie.”;

17) w art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązkowi zwalczania podlegają choroby zakaźne zwierząt:

- 1) wymienione w załączniku nr 2;
- 2) objęte programami, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1 lub 4, na zasadach określonych w tych programach.”;

18) w art. 42 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt, a w szczególności poronienia u bydła, świń, owiec i kóz, objawów neurologicznych u zwierząt, znacznej liczby nagłych padnięć, zmian o charakterze krost, pęcherzy, nadżerek lub wybroczyn na skórze i błonach śluzowych zwierząt kopytnych oraz podwyższonej śmiertelności zwierząt akwakultury, posiadacz zwierzęcia jest obowiązany do:”;

19) w art. 43:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w przypadku chorób zakaźnych zwierząt wymienionych w załączniku nr 4 w pkt 25—31, dotyczy wyłącznie stref lub enklaw uznanych za wolne od tych chorób lub objętych programem określonym w art. 57 ust. 1 pkt 3.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej przewidują taką możliwość, dopuszcza się przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, po powiadomieniu Komisji Europejskiej lub za jej zgodą, wykonywanie szczepień przeciwko chorobom zakaźnym zwierząt wymienionym w załączniku nr 4.”;

20) w art. 44:

a) w ust. 1:

— po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) nakazać podmiotom prowadzącym działalność w zakresie przetwarzania oraz wykorzystywania ubocznych produktów zwierzęcych unieszkodliwienie zwłok zwierzęcych w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych, produktów pozyskanych od tych zwierząt oraz przedmiotów, z którymi miały kontakt zabite zwierzęta;”,

— pkt 15 i 16 otrzymują brzmienie:

„15) nakazać podmiotom prowadzącym działalność w zakresie produkcji produktów ich przetworzenie oraz, jeżeli jest to konieczne, zastosowanie do tego przetworzenia określonej technologii;

16) nakazać podmiotom prowadzącym działalność w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury podjęcie czynności prowadzących do ograniczenia lub wyeliminowania czynnika chorobotwórczego;”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 pkt 3 i ust. 1a pkt 2 nie stosuje się do wydawania świadectw zdrowia dla zwierząt akwakultury.”;

21) w art. 47 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku wystąpienia nowo rozpoznanej poważnej choroby zakaźnej zwierząt akwakultury o znanej lub nieznannej etiologii, która może rozprzestrzeniać się w obrębie populacji tych zwierząt lub między tymi populacjami, albo rozpoznania choroby zwierząt akwakultury podlegającej obowiązkowi zwalczania u gatunku zwierząt akwakultury dotychczas uznawanego za niewrażliwy, może, w drodze rozporządzenia, zarządzić środki określone w art. 46 ust. 3, mając na względzie zapobieżenie niekontrolowanemu szerzeniu się choroby zakaźnej tych zwierząt.”;

22) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za bydło, świnię, owcę, kozy, konie, kury, kaczki, gęsi, indyki, perlice, przepiórki, kuropatwy, bażanty, strusie (*Struthio camelus*), jeleniowate utrzymywane w warunkach fermowych (jeleń szlachetny — *Cervus elaphus*, jeleń sika — *Cervus nippon* i daniel — *Dama dama*), rodziny pszczoły (pszczoła miodna — *Apis mellifera*) oraz ryby słodkowodne zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej albo za takie zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania przystępuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.”;

23) w art. 51 w ust. 6 w pkt 3:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„powiadamia Komisję Europejską, inne państwa członkowskie Unii Europejskiej, a w przypadku chorób zakaźnych zwierząt akwakultury także Konfederację Szwajcarską i państwa członkowskie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, o:”,

b) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) chorobach zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej oraz o wygaszeniu ognisk tych chorób, w tym niezwłocznie o nowo rozpoznanej poważnej chorobie zakaźnej zwierząt akwakultury

o znanej lub nieznannej etiologii, która może rozprzestrzeniać się w obrębie populacji tych zwierząt lub między tymi populacjami, albo o rozpoznaniu choroby zwierząt akwakultury podlegającej obowiązkowi zwalczania u gatunku zwierząt akwakultury dotychczas uznawanego za niewrażliwy, stanowiąc zagrożenie dla innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,”;

24) w art. 54 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Realizacja zadań wynikających z planów gotowości przez podmioty wymienione w ust. 3 jest finansowana ze środków budżetu państwa przeznaczonych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt.”;

25) w art. 57:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje:

- 1) programy zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych,
- 2) programy mające na celu wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt lub poszerzenie wiedzy o ryzyku wystąpienia takich chorób,
- 3) programy nadzoru nad chorobami zakaźnymi zwierząt akwakultury mającego na celu osiągnięcie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, strefę lub enklawę statusu wolnego od danej choroby zakaźnej,
- 4) krajowe programy zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych wymienionych w rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 2160/2003”, w załączniku I

— kierując się sytuacją epizootyczną i epidemiczną kraju oraz obowiązującymi w tym zakresie przepisami Unii Europejskiej.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku programu, o którym mowa w ust. 1, współfinansowanego ze środków pochodzących z Unii Europejskiej oprócz wymagań, o których mowa w ust. 2, program powinien spełniać wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Główny Lekarz Weterynarii, w wyniku uzgodnień z Komisją Europejską, dokonuje zmian w programie, o którym mowa w ust. 5.”;

26) uchyla się art. 57a;

27) art. 57b i 57c otrzymują brzmienie:

„Art. 57b. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym do:

- 1) zatwierdzania programów kontroli określonych w art. 7 rozporządzenia nr 2160/2003 oraz do przechowywania wyników realizacji tych programów;
- 2) występowania z wnioskiem określonym w art. 8 rozporządzenia nr 2160/2003;
- 3) występowania o przyznanie okresu przejściowego w przypadkach określonych w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 5 rozporządzenia nr 2160/2003.

2. Główny Lekarz Weterynarii wydaje decyzję o zatwierdzeniu programów określonych w art. 7 rozporządzenia nr 2160/2003.

Art. 57c. Jeżeli program, o którym mowa w art. 57, przewiduje odszkodowanie za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej albo za zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy, to do odszkodowania stosuje się przepisy art. 49.”;

28) w art. 58:

- a) uchyla się ust. 2,
- b) w ust. 3 uchyla się pkt 2;

29) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. Główny Lekarz Weterynarii występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o uznanie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionu położonego na tym terytorium za urzędowo wolne lub wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt, jeżeli są spełnione wymagania w tym zakresie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ust. 1 pkt 1 lit. h lub w kodeksach zdrowia zwierząt wydanych przez Międzynarodowe Biuro Epizootyczne (OIE).”;

30) po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Art. 60a. 1. Główny Lekarz Weterynarii składa Komisji Europejskiej oświadczenie o uznaniu strefy lub enklawy położonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt akwakultury, jeżeli są spełnione wymagania w tym zakresie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ust. 1 pkt 1 lit. h.

2. Do oświadczenia dołącza się dokumentację potwierdzającą spełnienie wymagań niezbędnych do uznania strefy lub enklawy za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt akwakultury.

3. Do uznania stref lub enklaw stanowiących ponad 75 % terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub obejmujących obszary zlewni, które są wykorzystywane wspólnie z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami trzecimi, za wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt, przepis art. 60 stosuje się odpowiednio.”;

31) w art. 61 w ust. 1 w pkt 1 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) wymagania niezbędne do uznania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, regionu, strefy lub enklawy położonych na tym terytorium za urzędowo wolne lub wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt oraz szczegółowy tryb tego uznawania, a w przypadku zwierząt akwakultury także warunki i tryb zawieszania, cofnięcia oraz ponownego uznania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, strefy lub enklawy, w stosunku do których zawieszono lub cofnięto uznanie,”;

32) w art. 85:

a) w ust. 1:

— uchyla się pkt 8,

— w pkt 9:

— lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) programie:

— zwalczania chorób zakaźnych zwierząt,

— mającym na celu wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt lub poszerzenie wiedzy o ryzyku występowania takich chorób,

— nadzoru nad chorobami zakaźnymi zwierząt akwakultury mającego na celu osiągnięcie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, strefę lub enklawę statusu wolnego od danej choroby zakaźnej,

— zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych wymienionych w rozporządzeniu nr 2160/2003, w załączniku I

— wprowadzonych na podstawie przepisów ustawy,”

— uchyla się lit. b,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto uchyla się od obowiązku ochronnego szczepienia psów przeciwko wściekliznie, a w przypadku wprowadzenia obowiązku ochronnego szczepienia kotów przeciwko wściekliznie — od tego obowiązku

— podlega karze grzywny.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1 i 1a, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

33) w załączniku nr 2:

a) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) przenośne gąbczaste encefalopatie przetrzymacze (Transmissible spongiform encephalopathies of ruminants — TSE);”,

b) uchyla się pkt 23,

c) w pkt 29 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 30—38 w brzmieniu:

„30) bonamioza (*Bonamia exitiosa*);

31) perkinsoza (*Perkinsus marinus*);

32) mikrocytoza (*Microcytos mackini*);

33) zespół Taura (*Taura syndrome*);

34) choroba żółtej głowy (*Yellowhead disease*);

35) zespół WSS (*White Spot Syndrome*);

36) zakażenie herpeswirusem koi (*Koi herpes virus — KHV*);

37) epizootyczna martwica układu krwiotwórczego (*Epizootic haematopoietic necrosis — EHN*);

38) zakaźny zespół owrzodzenia (*Epizootic ulcerative syndrome — EUS*).”;

34) w załączniku nr 3 uchyla się pkt 35 i 36;

35) w załączniku nr 4 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18—31 w brzmieniu:

„18) epizootyczna martwica układu krwiotwórczego (*Epizootic haematopoietic necrosis — EHN*);

19) zakaźny zespół owrzodzenia (*Epizootic ulcerative syndrome — EUS*);

20) bonamioza (*Bonamia exitiosa*);

21) perkinsoza (*Perkinsus marinus*);

22) mikrocytoza (*Microcytos mackini*);

23) zespół Taura (*Taura syndrome*);

24) choroba żółtej głowy (*Yellowhead disease*);

25) zespół WSS (*White Spot Syndrome*);

26) marteilioza (*Marteilia refringens*);

27) bonamioza (*Bonamia ostreae*);

28) wirusowa posocznica krwotoczna ryb łososiowatych (*Viral haemorrhagic septicaemia — VHS*);

29) zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (*Infectious haematopoietic necrosis — IHN*);

30) zakażenie herpeswirusem koi (*Koi herpes virus — KHV*);

31) zakaźna anemia łososi (*Infectious salmon anemia — ISA*).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127) w załączniku nr 1 w części I w rozdziale 1 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 w pkt 5 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) zdrowiem zwierząt przeznaczonych do rozrodu oraz jakością zdrowotną materiału biologicznego i jaj wylęgowych drobiu,”;

2) w art. 16 w ust. 1 w pkt 1 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) sprawowania nadzoru nad wyładowywaniem ze statków rybackich i statków przetwórczych produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz ślimaków i żab,”;

3) w art. 30 w ust. 1 w pkt 5 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych,”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 429) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Produkty rybołówstwa, małże, szkartupnie, ostionice i ślimaki morskie wprowadzane na rynek mogą pochodzić z gospodarstwa podlegającego ograniczeniom, nakazom lub zakazom wydanym na podstawie przepisów o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, jeżeli nie są rybami i mięczakami wykazującymi kliniczne oznaki choroby lub nie pochodzą od lub z takich zwierząt.”.

Art. 5. 1. Podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy działalność nadzorowaną określoną w art. 1 pkt 1 lit. p ustawy wymienionej w art. 1, której prowadzenie zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie wymagało zgłoszenia zamiaru jej podjęcia powiatowemu lekarzowi weterynarii, tracą prawo do prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nie dokonają zgłoszenia zgodnie z jej przepisami.

2. Podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy działalność w zakresie:

1) chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, której prowadzenie zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie wymagało stwierdzenia spełnienia warunków weterynaryjnych, a zgodnie z przepisami ustawy wymaga takiego stwierdzenia, w tym stwierdzenia spełnienia wymagań weterynaryjnych dla obiektów budowlanych lub miejsc prowadzenia tej działalności albo dla osób wykonujących określone czynności w ramach tej działalności, tracą prawo do prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nie złożą, zgodnie z jej przepisami, wniosku o dokonanie takiego stwierdzenia, na podstawie którego zostaną zatwierdzone jako podmioty prowadzące działalność w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury;

2) prowadzenia zakładu przetwórczego przetwarzającego lub poddającego ubojowi zwierzęta akwakultury w ramach zwalczania chorób zakaźnych tych zwierząt, której prowadzenie zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie wymagało stwierdzenia spełnienia warunków weterynaryjnych, a zgodnie z przepisami ustawy wymaga takiego stwierdzenia, w tym stwierdzenia spełnienia wymagań weterynaryjnych dla obiektów budowlanych lub miejsc prowadzenia działalności nadzorowanej albo dla osób wykonujących określone czynności w ramach tej działalności, tracą prawo do prowadzenia tej działalności, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nie złożą, zgodnie z jej przepisami, wniosku o dokonanie takiego stwierdzenia, na podstawie którego zostaną zatwierdzone jako podmioty prowadzące działalność w zakresie prowadzenia zakładu przetwórczego.

Art. 6. Do postępowań w sprawie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy tej ustawy.

Art. 7. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym ustawą.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 40 oraz art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie odpowiednich przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym ustawą.

Art. 8. 1. Programy zwalczania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych wymienionych w rozporządzeniu (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz. Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328), w załączniku I, ustanowione na podstawie art. 57a ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc na okres, na który zostały ustanowione.

2. Programy, o których mowa w ust. 1, mogą być zmienione przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, w granicach określonych w art. 57 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 9. Do programów określonych w art. 8, przyjętych przez Radę Ministrów, w drodze uchwały, i przekazanych do Komisji Europejskiej z wnioskiem o ich zatwierdzenie, stosuje się przepisy art. 57 ust. 7 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 10. Marszałek Sejmu ogłosi tekst jednolity ustawy wymienionej w art. 1 w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*